

Ordføreren: Jeg tilstaaer, jeg kan ikke see, at der ved Udvalgets Forslag er forandret et Bogstav i den ærebe Landsthingsmands Forslag, med Undtagelse af at vi have udeladt Ordene „og Ansvar“ og „for den hderligere Control“. Det er mig ganske gaadefuldt, hvad den ærebe Landsthingsmand ellers mener, at der skal være forskjelligt.

Frolund: Med Hensyn til det Vdringsforslag, jeg har stillet, skal jeg bemærke, at det gaaer ud fra, at naar man kan optage i Forretningsordenen saadanne Bestemmelser som, at der skal udgives en Tidende, hvorledes den skal redigeres og hvad den skal indeholde, kan der ogsaa optages Bestemmelse om, naar den skal være færdig. Naar Tidendens Redaction skal være færdig, behøves der ingen Bestemmelse om, thi det skal naturligviis skee saa hurtigt som muligt, og der er i den Henseende Intet at klage over. Registret har derimod ikke været fremmet saa hurtig som ønskeligt og som det kunde fremmes, og derfor har jeg stillet dette Forslag. Det er mig bekjendt, at mange ærebe Rigsdagsmænd have seet med Forundring, hvor ofte Udgivelsen af Registret forhales. Terminen i mit oprindelige Forslag er valgt, fordi jeg troede, at det var en passende Tid, men senere er det mig meddeelt, at der af den Mand, der egentlig skulde besørge Registret, er truffen Arrangement om dette Arbeides Udførelse af en anden Mand, der har et andet Arbeide ved Siden, og han har erkjendt, at inden 12 Uger efter Sessionens Slutning kunde han have Registret færdigt.

Ordføreren: Jeg har ikke høvt Noget imod, at en saadan Bestemmelse var bleven tilføjet i Tillæget, naar det havde været foreslaaet dengang, da Tillæget blev vedtaget, men det forekommer mig, at man ikke nu kan sætte et saadant nyt Paalæg ind, efterat der er antaget en Secretair uden dette Paalæg. Hvis imidlertid den, der har paataget sig at udføre Arbeide, Registret, mener at kunne udføre det inden 8 eller 12 Uger, kan det jo godt skee, uden at det behøver at indføres i Forretningsordenen.

Clausen: Jeg skal dog, førend vi gaae over til den sidste Afstemning, gjøre en Bemærkning, hvortil det forekommer mig at forskjellige Udtalelser, som have fundet Sted under Sagens Behandling, give en naturlig Anledning. Jeg vil erindre derom, at der neppe er mange Hverv, hvor der er et saa ringe Forhold imellem Arbeide og Løn, som Formandsposten i Rigsdagens Thing. Denne Stilling ubelækker fra den mere lønnende, den mere tiltalende og den mere tilfredsstillende Deel af Arbeidet, nemlig fra Andeel i Sagernes Forhandling, og den Indflydelse, som der ved vindes paa Sagernes Afgjørelse, og fører derimod ind i et usynligt Arbeide eller et kun for den opmærksomme Sagtager synligt, som behøves for at holde Forretningsgangen i Orden. Dette Arbeide kræver ikke liden Opoffrelse og Selvfornægtelse. Af hvor stor Vigtighed en regelmæssig og klar og fast Gang i Forretningerne er, ville Alle være af lige Mening om; men Alle have maaskee ikke Die for, hvor vedvarende en Anstrængelse, hvor uafvendt en Afgtaagivenhed der behøves, ogsaa paa Smaating og Enkeltheder, som undgaae de øvrige Medlemmers Opmærksomhed, for det øvede og prøvede Skarpsyn, der behøves for at afgjøre de mange opstaaende formelle Spørgsmaal. Der kræves stor Njærlighed til stor Interesse for Forfatningen for at overtage dette med saa megen Opoffrelse forbundne Arbeide igjennem en Række af Aar. Men Landstingets Historie viser, at det er een og samme Mand, som har ført denne Forhandlingsorden ind i Lovet og har udviklet den mere og mere i Løbet af tretten Aar indtil nu. Der er blevet ved ham grundlagt en Tradition med Hensyn til det Formelle, som man efter min Overbeviisning i Eftertiden vil være vel tjent ved at følge.

Christensen: Jeg skal vel vogte mig for at gjøre de Bemærkninger til det Foredrag, vi nys hørte, hvortil jeg virkelig i mange Henseender kunde føle mig opfordret. Jeg tilstaaer, at det har forundret mig at have seet en saadan Discussion reist ved denne S, hvor den neppe har synderlig hjemme; men da dette er